ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ
ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ, ΒΥΡΩΝΟΣ ΚΑΙ ΥΜΗΤΤΟΥ
ΔΑΝΙΗΛ



ΧΡΙΣΤΟΣ ΕΠΙ ΓΗΣ

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ, ΒΥΡΩΝΟΣ ΚΑΙ ΥΜΗΤΤΟΥ
2007

Χριστός ἐπί γῆς

Κείμενα:
Μητροπολίτου Καισαριανῆς, Βύρωνος καί Ὑμηττοῦ
Δανιήλ

Στοιχειοθεσία, Ἐπιμέλεια Ἐκδόσεως:
Ἀδελφότης Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Ἰωάννου Προδρόμου Καρέα

Εἰκόνες ἐξωφύλλου:
Ἡ Γέννηση

Σειρά:
«Χριστολογικά» ἀριθμ. 8

Copyright:
Ἱερά Μητρόπολις Καισαριανῆς, Βύρωνος καί Ὑμηττοῦ.
Λεωφόρος Ὑμηττοῦ 47-51, Τ.Κ. 161 21 Καισαριανή
Τηλ.: 210.72.24.123
www.imkby.gr e-mail: info@imkby.gr

ISBN: 978-960-98025-2-9

Ἐκδοτική Παραγωγή
ΕΠΤΑΛΟΦΟΣ Α.Β.Ε.Ε.
Ἀριάνηπαθ 12-16, 116 36 Ἀθήνα
Τηλ.: 210.921.7513, 210.921.4820 • Fax: 210.923.7033
www.eptalofos.gr • e-mail: info@eptalofos.gr

Χριστός ἐπί γῆς

Τοῦ Μητροπολίτου
Καισαριανῆς, Βύρωνος καί Ὑμηττοῦ
Δανιήλ

Τό μυστήριο τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας (φροντίδας) τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ καί Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀποτελεῖ τήν βάση καί τό κέντρο τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς, δηλαδή τῆς ζωῆς πού ζοῦμε ἑνωμένοι μέ τόν Υἱό τοῦ Θεοῦ διά τῶν ἁγίων Μυστηρίων τῆς Ἐκκλησίας μας.

Αὐτό τό ὑπερφυές μυστήριο γιά τή σωτηρία μας ἄρχισε νά φανερώνεται καί νά ἀποκαλύπτεται στόν κόσμο σταδιακά ἀπό τήν γέννηση κατ' ἄνθρωπον τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ (Πρός Κολασσαεῖς α' 26). Γι' αὐτό καί ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος ὀνόμασε τήν ἑορτήν τῶν Χριστουγέννων μητρόπολιν τῶν ἑορτῶν (Ἐπιστολή *«τῇ Δεσποίνῃ μου καί αἰδεσιμωτάτῃ καί θεοφιλεστάτῃ διακόνῳ Ὀλυμπιάδι»*, P.G. 52,553).

Στή συνέχεια θά παραθέσουμε κείμενα τῆς ἁγίας Γραφῆς, πού ἔγραψαν ὅσοι ἐγνώρισαν ὅταν ἔζησε κατά τήν ἀνθρώπινη ζωή Του στή γῆ τόν Κύριο μας Ἰησοῦ Χριστό.

Στή μικρή αὐτή συλλογή συμπεριλαμβάνονται:

Στό πρῶτο μέρος κείμενα πού ἐξιστοροῦν τά γεγονότα τῆς γεννήσεως τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ καί ἀναφέρουν τίς σωτηριολογικές καί θεολογικές διαστάσεις αὐτῶν τῶν γεγονότων πού ἔταμαν τήν ἱστορία τῶν ἀνθρώπων καί θά προσδιορίζουν τό αἰώνιο μέλλον τους.

Στό δεύτερο μέρος καταχωρίζεται ἕνας σύντομος σχολιασμός μας τῆς εὐαγγελικῆς περικοπῆς ἀπό τό κατά Λουκᾶ εὐαγγέλιο.

Προσφέρουμε αὐτό τό βιβλιδάριον στούς πιστούς τῆς ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας μέ τήν εὐχή νά ζήσουν τήν ἐν Χριστῷ ζωή, ἑνωμένοι μέ τόν Υἱό τοῦ Θεοῦ καί στόν παρόντα καί στόν μέλλοντα αἰῶνα.

α΄
Κείμενα Ἁγίας Γραφῆς

1) Ματθαίου α΄ 18-25

Στήν περικοπή αὐτή ἀπό τόν εὐαγγελιστή Ματθαῖο παραδίδονται δύο σημαντικές μαρτυρίες ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστός ἐγεννήθη ἀπό μητέρα παρθένο καί ὅτι στό πρόσωπό Του ἐκπληρώθηκαν οἱ προφητεῖες περί Μεσσία τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης.

18. Τοῦ δὲ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡ γέννησις οὕτως ἦν. μνηστευθείσης γὰρ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Μαρίας τῷ Ἰωσήφ, πρὶν ἢ συνελθεῖν αὐτοὺς εὑρέθη ἐν γαστρὶ ἔχουσα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου.

19. Ἰωσὴφ δὲ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, δίκαιος ὢν καὶ μὴ θέλων αὐτὴν παραδειγματίσαι, ἐβουλήθη λάθρα ἀπολῦσαι αὐτήν.

20. ταῦτα δὲ αὐτοῦ ἐνθυμηθέντος ἰδοὺ ἄγγελος Κυρίου κατ' ὄναρ ἐφάνη αὐτῷ λέγων· Ἰωσὴφ υἱὸς Δαυίδ, μὴ φοβηθῇς παραλαβεῖν Μαριὰμ τὴν γυναῖκά σου· τὸ γὰρ ἐν

18. Ἡ γέννηση τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἔγινε ὡς ἑξῆς: Ἡ μητέρα του, ἡ Μαρία, ἀρραβωνιάστηκε μέ τόν Ἰωσήφ. Πρωτοῦ ὅμως συνευρεθοῦν, ἔμεινε ἔγκυος μέ τή δύναμη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

19. Ὁ μνηστήρας της ὁ Ἰωσήφ, ἐπειδή ἦταν εὐσεβής καί δέν ἤθελε νά τή διαπομπεύσει, ἀποφάσισε νά διαλύσει τόν ἀρραβώνα, χωρίς ἐπίσημη διαδικασία.

20. Ὅταν ὅμως κατέληξε σ' αὐτή τή σκέψη, τοῦ ἐμφανίστηκε στόν ὕπνο του ἕνας ἄγγελος σταλμένος ἀπό τό Θεό καί τοῦ εἶπε: «Ἰωσήφ, ἀπόγονε τοῦ Δαβίδ, μή δι-

αὐτῇ γεννηθὲν ἐκ Πνεύματός ἐστιν Ἁγίου·

21. τέξεται δὲ υἱὸν καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν· αὐτὸς γὰρ σώσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν.
22. Τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ Κυρίου διὰ τοῦ προφήτου λέγοντος·
23. ἰδοὺ ἡ παρθένος ἐν γαστρὶ ἕξει καὶ τέξεται υἱόν, καὶ καλέσουσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουήλ, ὅ ἐστι μεθερμηνευόμενον μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.
24. Διεγερθεὶς δὲ ὁ Ἰωσὴφ ἀπὸ τοῦ ὕπνου ἐποίησεν ὡς προσέταξεν αὐτῷ ὁ ἄγγελος Κυρίου καὶ παρέλαβε τὴν γυναῖκα αὐτοῦ,
25. καὶ οὐκ ἐγίνωσκεν αὐτὴν ἕως οὗ ἔτεκε τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν.

στάσεις νά πάρεις στό σπίτι σου τή Μαριάμ, τή γυναίκα σου, γιατί τό παιδί πού περιμένει προέρχεται ἀπό τό Ἅγιο Πνεῦμα.
21. Θά γεννήσει γιό, καί θά τοῦ δώσουν τό ὄνομα Ἰησοῦς, γιατί αὐτός θά σώσει τό λαό του ἀπό τίς ἁμαρτίες τους».
22. Μέ ὅλα αὐτά πού ἔγιναν, ἐκπληρώθηκε ὁ λόγος τοῦ Κυρίου, πού εἶχε πεῖ ὁ προφήτης:
23. Ἡ παρθένος θά μείνει ἔγκυος καί θά γεννήσει γιό, καί θά τοῦ δώσεις τό ὄνομα Ἐμμανουήλ, πού σημαίνει ὅτι ὁ Θεός εἶναι μαζί μας.
24. Ὅταν ξύπνησε ὁ Ἰωσήφ, ἔκανε ὅπως τόν πρόσταξε ὁ ἄγγελος τοῦ Κυρίου καί πῆρε στό σπίτι του τή Μαρία τή γυναίκα του.
25. Καί δέν εἶχε συζυγικές σχέσεις μαζί της ὡσότου γέννησε τό γιό της τόν πρωτότοκο καί τοῦ ἔδωσε τό ὄνομα Ἰησοῦς.

2) Ματθαίου β΄ 1-23

Στήν περικοπή αὐτή ἀναφέρεται ἡ ἱστορία τῶν ἐξ ἀνατολῶν ἐλθόντων Μάγων, ἡ συνάντησή τους μέ τόν Ἡρώδη στά Ἱεροσόλυμα, ἡ προσκύνηση τοῦ νεηγενοῦς Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, ὁ διωγμός καί σφαγή τῶν νηπίων τῆς Ἰουδαίας ἀπό τόν Ἡρώδη καί ἡ φυγή τοῦ Ἰωσήφ, τῆς Παρθένου Μαρίας καί του Κυρίου μας στήν Αἴγυπτο.

1. Τοῦ δὲ Ἰησοῦ γεννηθέντος ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας ἐν ἡμέραις Ἡρῴδου τοῦ Βασιλέως, ἰδοὺ μάγοι ἀπὸ ἀνατολῶν παρεγένοντο εἰς Ἰεροσόλυμα

2. λέγοντες· ποῦ ἐστιν ὁ τεχθεὶς βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; εἴδομεν γὰρ αὐτοῦ τὸν ἀστέρα ἐν τῇ ἀνατολῇ καὶ ἤλθομεν προσκυνῆσαι αὐτῷ.
3. Ἀκούσας δὲ Ἡρῴδης ὁ βασιλεὺς ἐταράχθη καὶ πᾶσα Ἰεροσόλυμα μετ' αὐτοῦ,

4. καὶ συναγαγὼν πάντας τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ γραμματεῖς τοῦ λαοῦ ἐπυνθάνετο παρ' αὐτῶν ποῦ ὁ Χριστὸς γεννᾶται.
5. οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας· οὕτω γὰρ γέγραπται διὰ τοῦ προφήτου·
6. καὶ σὺ Βηθλεέμ, γῆ Ἰούδα, οὐδαμῶς ἐλαχίστη εἶ ἐν τοῖς ἡγεμόσιν Ἰούδα· ἐκ σοῦ γὰρ ἐξελεύσεται ἡγούμενος, ὅστις ποιμανεῖ τὸν λαόν μου τὸν Ἰσραήλ.

7. Τότε Ἡρῴδης λάθρα καλέσας τοὺς μάγους ἠκρίβωσε παρ' αὐτῶν τὸν χρόνον τοῦ φαινομένου ἀστέρος,
8. καὶ πέμψας αὐτοὺς εἰς Βηθλεὲμ εἶπε· πορευθέντες ἀκριβῶς ἐξετάσατε περὶ τοῦ παιδί-

1. Ὅταν γεννήθηκε ὁ Ἰησοῦς στή Βηθλεέμ τῆς Ἰουδαίας, στά χρόνια τοῦ βασιλιά Ἡρώδη, ἔφτασαν στά Ἱεροσόλυμα σοφοί μάγοι ἀπό τήν Ἀνατολή
2. καί ρωτοῦσαν: «Ποῦ εἶναι ὁ νεογέννητος βασιλιάς τῶν Ἰουδαίων; Εἴδαμε ν' ἀνατέλλει τό ἄστρο του καί ἤρθαμε νά τόν προσκυνήσουμε».
3. Ὅταν ἔμαθε τό νέο ὁ Ἡρώδης, ταράχτηκε, καί μαζί του ὅλοι οἱ κάτοικοι τῶν Ἱεροσολύμων.
4. Φώναξε λοιπόν ὅλους τούς ἀρχιερεῖς καί τούς γραμματεῖς τοῦ λαοῦ, καί ζήτησε νά τόν πληροφορήσουν ποῦ θά γεννηθεῖ ὁ Μεσσίας.
5. Κι αὐτοί τοῦ εἶπαν: «Στή Βηθλεέμ τῆς Ἰουδαίας, γιατί ἔτσι γράφει ὁ προφήτης:
6. Κι ἐσύ Βηθλεέμ, στήν περιοχή τοῦ Ἰούδα, δέν εἶσαι διόλου ἀσήμαντη ἀνάμεσα στίς σπουδαιότερες πόλεις τοῦ Ἰούδα, γιατί ἀπό σένα θά βγεῖ ἀρχηγός, πού θά ὁδηγήσει τό λαό μου, τόν Ἰσραήλ».
7. Ὁ Ἡρώδης τότε κάλεσε κρυφά τούς μάγους κι ἔμαθε ἀπ' αὐτούς ἀπό πότε ἀκριβῶς φάνηκε τό ἄστρο.
8. Ἔπειτα τούς ἔστειλε στή Βηθλεέμ λέγοντάς τους: «Πηγαίνετε καί ψάξτε καλά γιά

ου, ἐπὰν δὲ εὕρητε, ἀπαγγείλατέ μοι, ὅπως κἀγὼ ἐλθὼν προσκυνήσω αὐτῷ.

9. οἱ δὲ ἀκούσαντες τοῦ βασιλέως ἐπορεύθησαν· καὶ ἰδοὺ ὁ ἀστὴρ ὃν εἶδον ἐν τῇ ἀνατολῇ προῆγεν αὐτούς, ἕως ἐλθὼν ἔστη ἐπάνω οὗ ἦν τὸ παιδίον·

10. ἰδόντες δὲ τὸν ἀστέρα ἐχάρησαν χαρὰν μεγάλην σφόδρα,

11. καὶ ἐλθόντες εἰς τὴν οἰκίαν εἶδον τὸ παιδίον μετὰ Μαρίας τῆς μητρὸς αὐτοῦ, καὶ πεσόντες προσεκύνησαν αὐτῷ, καὶ ἀνοίξαντες τοὺς θησαυροὺς αὐτῶν προσήνεγκαν αὐτῷ δῶρα, χρυσὸν καὶ λίβανον καὶ σμύρναν.

12. καὶ χρηματισθέντες κατ' ὄναρ μὴ ἀνακάμψαι πρὸς Ἡρῴδην, δι' ἄλλης ὁδοῦ ἀνεχώρησαν εἰς τὴν χώραν αὐτῶν.

13. Ἀναχωρησάντων δὲ αὐτῶν ἰδοὺ ἄγγελος Κυρίου φαίνεται κατ' ὄναρ τῷ Ἰωσὴφ λέγων· ἐγερθεὶς παράλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ καὶ φεῦγε εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἴσθι ἐκεῖ ἕως ἂν εἴπω σοι· μέλλει γὰρ Ἡρῴδης ζητεῖν τὸ παιδίον τοῦ ἀπολέσαι αὐτό.

τό παιδί· μόλις τό βρεῖτε, νά μέ εἰδοποιήσετε, γιά νά ἔρθω κι ἐγώ νά τό προσκυνήσω».

9. Οἱ μάγοι ἄκουσαν τό βασιλιά κι ἔφυγαν. Μόλις ξεκίνησαν, ξαναφάνηκε τό ἄστρο πού εἶχαν δεῖ ν' ἀνατέλλει μέ τή γέννηση τοῦ παιδιοῦ, καί προχωροῦσε μπροστά τους· τελικά ἦρθε καί στάθηκε πάνω ἀπό τόν τόπο ὅπου βρισκόταν τό παιδί.

10. Χάρηκαν πάρα πολύ πού εἶδαν ξανά τό ἀστέρι.

11. Ὅταν μπῆκαν στό σπίτι, εἶδαν τό παιδί μέ τή Μαρία, τή μητέρα του, κι ἔπεσαν στή γῆ καί τό προσκύνησαν. Ὕστερα ἄνοιξαν τούς θησαυρούς τους καί τοῦ πρόσφεραν δῶρα: χρυσάφι, λιβάνι καί σμύρνα.

12. Ὁ Θεός ὅμως τούς πρόσταξε στό ὄνειρό τους νά μήν ξαναγυρίσουν στόν Ἡρώδη· γι' αὐτό ἔφυγαν γιά τήν πατρίδα τους ἀπό ἄλλο δρόμο.

13. Ὅταν ἀναχώρησαν οἱ μάγοι, ἕνας ἄγγελος τοῦ Θεοῦ παρουσιάστηκε στόν Ἰωσήφ στό ὄνειρό του καί τοῦ εἶπε: «Σήκω ἀμέσως, πάρε τό παιδί καί τή μητέρα του καί φύγε στήν Αἴγυπτο καί μεῖνε ἐκεῖ ὡσότου σοῦ πῶ. Γιατί ὁ Ἡρώδης ὅπου νά 'ναι θά ψάξει νά βρεῖ τό παιδί, γιά νά τό σκοτώσει».

14. Ὁ δὲ ἐγερθεὶς παρέλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ νυκτὸς καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Αἴγυπτον,
15. καὶ ἦν ἐκεῖ ἕως τῆς τελευτῆς Ἡρῴδου, ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ Κυρίου διὰ τοῦ προφήτου λέγοντος· ἐξ Αἰγύπτου ἐκάλεσα τὸν υἱόν μου.
16. Τότε Ἡρῴδης ἰδὼν ὅτι ἐνεπαίχθη ὑπὸ τῶν μάγων, ἐθυμώθη λίαν, καὶ ἀποστείλας ἀνεῖλε πάντας τοὺς παῖδας τοὺς ἐν Βηθλεὲμ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ὁρίοις αὐτῆς ἀπὸ διετοῦς καὶ κατωτέρω, κατὰ τὸν χρόνον ὃν ἠκρίβωσε παρὰ τῶν μάγων.
17. Τότε ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν ὑπὸ Ἰερεμίου τοῦ προφήτου λέγοντος·
18. φωνὴ ἐν Ῥαμᾷ ἠκούσθη, θρῆνος καὶ κλαυθμὸς καὶ ὀδυρμὸς πολύς. Ῥαχὴλ κλαίουσα τὰ τέκνα αὐτῆς, καὶ οὐκ ἤθελε παρακληθῆναι, ὅτι οὐκ εἰσίν.

19. Τελευτήσαντος δὲ τοῦ Ἡρῴδου ἰδοὺ ἄγγελος Κυρίου κατ' ὄναρ φαίνεται τῷ Ἰωσὴφ ἐν Αἰγύπτῳ

20. λέγων· ἐγερθεὶς παράλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ καὶ πορεύου εἰς γῆν Ἰσραήλ· τεθνήκασι γὰρ οἱ ζητοῦν-

14. Ὁ Ἰωσήφ σηκώθηκε ἀμέσως, πῆρε τό παιδί καί τή μητέρα του καί μέσα στή νύχτα ἔφυγε στήν Αἴγυπτο·
15. ἐκεῖ ἔμεινε ὥσπου πέθανε ὁ Ἡρώδης. Ἔτσι ἐκπληρώθηκε ὁ λόγος τοῦ Κυρίου πού εἶχε πεῖ ὁ προφήτης: Ἀπό τήν Αἴγυπτο κάλεσα τό γιό μου.
16. Ὅταν κατάλαβε ὁ Ἡρώδης πώς οἱ μάγοι τόν ἐξαπάτησαν, ὀργίστηκε πάρα πολύ. Ἔστειλε τότε στρατιῶτες καί σκότωσαν στή Βηθλεέμ καί στήν περιοχή της ὅλα τά παιδιά ἀπό δύο χρονῶν καί κάτω, σύμφωνα μέ τό χρόνο πού ἐξακρίβωσε ἀπό τούς μάγους.
17. Ἔτσι ἐκπληρώθηκε ὁ λόγος τοῦ Κυρίου πού εἶχε πεῖ ὁ προφήτης Ἱερεμίας:
18. Ἀκούστηκε στή Ραμά κραυγή, θρῆνος, κλάματα καί στεναγμός βαρύς· γιά τά παιδιά της κλαίει ἡ Ραχήλ καί πουθενά δέ βρίσκει παρηγοριά, γιατί δέν ὑπάρχουν πιά στή ζωή.
19. Ὅταν, λοιπόν, πέθανε ὁ Ἡρώδης, ἕνας ἄγγελος σταλμένος ἀπό τόν Κύριο ἐμφανίστηκε στόν Ἰωσήφ σέ ὄνειρο στήν Αἴγυπτο,
20. καί τοῦ εἶπε: «Σήκω, πάρε τό παιδί καί τή μητέρα του καί πήγαινε στή χώρα τοῦ Ἰσραήλ, γιατί πέθαναν

τες τὴν ψυχὴν τοῦ παιδίου.

21. ὁ δὲ ἐγερθεὶς παρέλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ καὶ ἦλθεν εἰς γῆν Ἰσραήλ.

22. ἀκούσας δὲ ὅτι Ἀρχέλαος βασιλεύει ἐπὶ τῆς Ἰουδαίας ἀντὶ Ἡρῴδου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἐφοβήθη ἐκεῖ ἀπελθεῖν· χρηματισθεὶς δὲ κατ' ὄναρ ἀνεχώρησεν εἰς τὰ μέρη τῆς Γαλιλαίας,

23. καὶ ἐλθὼν κατῴκησεν εἰς πόλιν λεγομένην Ναζαρέτ, ὅπως πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ τῶν προφητῶν ὅτι Ναζωραῖος κληθήσεται.

ὅσοι ἤθελαν νά θανατώσουν τὸ παιδί».
21. Τότε ὁ Ἰωσήφ σηκώθηκε, πῆρε τό παιδί καί τή μητέρα του καί γύρισε πάλι στή χώρα τοῦ Ἰσραήλ.
22. Ὅταν ἔμαθε πώς βασιλιάς τῆς Ἰουδαίας εἶναι ὁ Ἀρχέλαος, στή θέση τοῦ πατέρα του, τοῦ Ἡρώδη, φοβήθηκε νά ἐγκατασταθεῖ ἐκεῖ. Μέ θεϊκή ἐντολή ὅμως, πού τοῦ δόθηκε στό ὄνειρό του, ἀναχώρησε γιά τήν περιοχή τῆς Γαλιλαίας.
23. Ἦρθε, λοιπόν, κι ἐγκαταστάθηκε στήν πόλη Ναζαρέτ. Ἔτσι ἐκπληρώθηκε γιά τό Χριστό ἡ προφητεία πού ἔλεγε ὅτι θά ὀνομαστεῖ Ναζωραῖος.

3) Λουκᾶ β΄ 1-20

Στήν περικοπή αὐτή περιέχονται σημαντικές ἱστορικές πληροφορίες γιά τόν χρόνο καί τόν τόπο γεννήσεως τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἡ ἀγγελία τῆς γεννήσεως τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ στούς ποιμένες ἀπό τόν Ἄγγελο Κυρίου, ἡ δοξολογία τῶν Ἀγγέλων καί ἡ προσκύνηση τῶν ποιμένων στή φάτνη.

1. Ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐξῆλθε δόγμα παρὰ Καίσαρος Αὐγούστου ἀπογράφεσθαι πᾶσαν τὴν οἰκουμένην.
2. αὕτη ἡ ἀπογραφὴ πρώτη

1. Τίς ἡμέρες ἐκεῖνες ὁ Καίσαρας Αὔγουστος ἔβγαλε διάταγμα νά ἀπογραφτεῖ ὅλη ἡ οἰκουμένη.
2. Ἡ ἀπογραφή αὐτή ἦταν ἡ

ἐγένετο ἡγεμονεύοντος τῆς Συρίας Κυρηνίου.

3. καὶ ἐπορεύοντο πάντες ἀπογράφεσθαι, ἕκαστος εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν.
4. ἀνέβη δὲ καὶ Ἰωσὴφ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἐκ πόλεως Ναζαρὲτ εἰς τὴν Ἰουδαίαν εἰς πόλιν Δαυίδ, ἥτις καλεῖται Βηθλεέμ, διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν ἐξ οἴκου καὶ πατριᾶς Δαυίδ,

5. ἀπογράψασθαι σὺν Μαριὰμ τῇ μεμνηστευμένῃ αὐτῷ γυναικί, οὔσῃ ἐγκύῳ.
6. ἐγένετο δὲ ἐν τῷ εἶναι αὐτοὺς ἐκεῖ ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ τεκεῖν αὐτήν,
7. καὶ ἔτεκε τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον, καὶ ἐσπαργάνωσεν αὐτὸν καὶ ἀνέκλινεν αὐτὸν ἐν τῇ φάτνῃ, διότι οὐκ ἦν αὐτοῖς τόπος ἐν τῷ καταλύματι.
8. καὶ ποιμένες ἦσαν ἐν τῇ χώρᾳ τῇ αὐτῇ ἀγραυλοῦντες καὶ φυλάσσοντες φυλακὰς τῆς νυκτὸς ἐπὶ τὴν ποίμνην αὐτῶν.

9. Καὶ ἰδοὺ ἄγγελος Κυρίου ὑπέστη αὐτοῖς καὶ δόξα Κυρίου περιέλαμψεν αὐτούς, καὶ ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν.

10. καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἄγγελος· μὴ φοβεῖσθε· ἰδοὺ γὰρ εὐ-

πρώτη πού ἔγινε ὅταν ἔπαρχος τῆς Συρίας ἦταν ὁ Κυρήνιος.
3. Ὅλοι πήγαιναν, λοιπόν, νά ἀπογραφτοῦν, καθένας στόν τόπο τῆς καταγωγῆς του.
4. Ἀνέβηκε κι ὁ Ἰωσήφ ἀπό τή Ναζαρέτ, πόλη τῆς Γαλιλαίας, στήν Ἰουδαία, γιά νά ἀπογραφτεῖ στήν πόλη Δαβίδ, πού ὀνομάζεται Βηθλεέμ, γιατί καταγόταν ἀπό τήν οἰκογένεια καί τή γενιά τοῦ Δαβίδ.
5. Εἶχε μαζί του καί τή Μαριάμ, τή μνηστή του, ἡ ὁποία ἦταν ἔγκυος.
6. Τόν καιρό πού αὐτοί ἦταν ἐκεῖ, ἦρθε ἡ ὥρα τῆς Μαριάμ νά γεννήσει,
7. καί γέννησε τόν γιό της τόν πρωτότοκο. Τόν σπαργάνωσε καί τόν ξάπλωσε σ' ἕνα παχνί, γιατί δέ βρῆκαν μέρος στό πανδοχεῖο.

8. Στήν περιοχή ἐκείνη βρίσκονταν βοσκοί πού ἔμεναν στό ὕπαιθρο καί φύλαγαν βάρδιες τή νύχτα γιά τό κοπάδι τους.
9. Σ' αὐτούς παρουσιάστηκε ἕνας ἄγγελος Κυρίου καί τούς περιέβαλε θεϊκή λαμπρότητα. Ἐκεῖνοι κατατρόμαξαν.
10. Ἀλλά ὁ ἄγγελος τούς εἶπε: «Μήν τρομάζετε! Σᾶς φέρ-

αγγελίζομαι ὑμῖν χαρὰν μεγάλην, ἥτις ἔσται παντὶ τῷ λαῷ,

νω ένα χαρμόσυνο ἄγγελμα, πού θά γεμίσει μέ χαρά μεγάλη ὅλο τόν κόσμο:

11. ὅτι ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον σωτήρ, ὅς ἐστι Χριστὸς Κύριος, ἐν πόλει Δαυίδ.

11. Σήμερα, στήν πόλη τοῦ Δαβίδ γεννήθηκε γιά χάρη σας σωτῆρας - κι αὐτός εἶναι ὁ Χριστός, ὁ Κύριος.

12. καὶ τοῦτο ὑμῖν τὸ σημεῖον· εὑρήσετε βρέφος ἐσπαργανωμένον, κείμενον ἐν φάτνῃ.

12. Καί τοῦτο εἶναι τό σημάδι γιά νά τόν ἀναγνωρίσετε: Θά βρεῖτε ἕνα βρέφος σπαργανωμένο καί ξαπλωμένο μέσα σ' ἕνα παχνί».

13. καὶ ἐξαίφνης ἐγένετο σὺν τῷ ἀγγέλῳ πλῆθος στρατιᾶς οὐρανίου αἰνούντων τὸν Θεὸν καὶ λεγόντων.

13. Ξαφνικά, κοντά στόν ἄγγελο, παρουσιάστηκε ἕνα πλῆθος ἀπ' τήν οὐράνια στρατιά τῶν ἀγγέλων, οἱ ὁποῖοι ὑμνοῦσαν τό Θεό καί ἔλεγαν:

14. δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

14. «Δόξα στόν ὕψιστο Θεό καί εἰρήνη στή γῆ, ἀγάπη καί σωτηρία γιά τούς ἀνθρώπους!»

15. καὶ ἐγένετο ὡς ἀπῆλθον ἀπ' αὐτῶν εἰς τὸν οὐρανὸν οἱ ἄγγελοι, καὶ οἱ ἄνθρωποι οἱ ποιμένες εἶπον πρὸς ἀλλήλους· διέλθωμεν δὴ ἕως Βηθλεὲμ καὶ ἴδωμεν τὸ ῥῆμα τοῦτο τὸ γεγονός, ὃ ὁ Κύριος ἐγνώρισεν ἡμῖν.

15. Ὅταν οἱ ἄγγελοι ἔφυγαν στόν οὐρανό, οἱ βοσκοί εἶπαν μεταξύ τους: «Ἂς πᾶμε λοιπόν ὡς τή Βηθλεέμ νά δοῦμε αὐτά πού ἔγιναν καί πού μᾶς ἔκανε γνωστά ὁ Κύριος».

16. καὶ ἦλθον σπεύσαντες, καὶ ἀνεῦρον τήν τε Μαριὰμ καὶ τὸν Ἰωσὴφ καὶ τὸ βρέφος κείμενον ἐν τῇ φάτνῃ.

16. Τρέχοντας ἦρθαν καί βρῆκαν τή Μαριάμ καί τόν Ἰωσήφ, καί τό βρέφος ξαπλωμένο στό παχνί.

17. ἰδόντες δὲ διεγνώρισαν περὶ τοῦ ῥήματος τοῦ λαληθέντος αὐτοῖς περὶ τοῦ παιδίου τούτου·

17. Ὅταν τούς εἶδαν, τούς διηγήθηκαν τά λόγια πού τούς εἶπε ὁ ἄγγελος γι' αὐτό τό παιδί.

18. καὶ πάντες οἱ ἀκούσαντες

18. Ὅλοι ὅσοι τά ἄκουσαν

ἐθαύμασαν περὶ τῶν λαληθέντων ὑπὸ τῶν ποιμένων πρὸς αὐτούς.
19. ἡ δὲ Μαριὰμ πάντα συνετήρει τὰ ῥήματα ταῦτα συμβάλλουσα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς.

20. καὶ ὑπέστρεψαν οἱ ποιμένες δοξάζοντες καὶ αἰνοῦντες τὸν Θεὸν ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἤκουσαν καὶ εἶδον καθὼς ἐλαλήθη πρὸς αὐτούς.

ἔμειναν κατάπληκτοι μ' αὐτά πού τούς εἶπαν οἱ βοσκοί.

19. Ἡ Μαριάμ διατηροῦσε ὅλα αὐτά τά λόγια στήν καρδιά της καί τά σκεφτόταν συνεχῶς.
20. Οἱ βοσκοί γύρισαν πίσω δοξάζοντας καί ὑμνῶντας τό Θεό γιά ὅλα ὅσα ἄκουσαν καί εἶδαν· ἦταν ὅλα ὅπως τούς εἶχαν εἰπωθεῖ.

4) Ἰωάννου α΄ 1-5, 14-17

Στήν περικοπή αὐτή ὁ εὐαγγελιστής Ἰωάννης ἀναφέρεται στήν προαιώνια ὕπαρξη τοῦ Υἱοῦ καί Λόγου τοῦ Θεοῦ, τήν σάρκωσή Του καί τίς συνέπειές της γιά μᾶς τούς ἀνθρώπους.

1. Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, καὶ ὁ Λόγος ἦν πρὸς τὸν Θεόν, καὶ Θεὸν ἦν ὁ Λόγος.
2. Οὗτος ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν Θεόν.
3. πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο οὐδὲ ἓν ὃ γέγονεν.
4. ἐν αὐτῷ ζωὴ ἦν, καὶ ἡ ζωὴ ἦν τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων.

5. καὶ τὸ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνει, καὶ ἡ σκοτία αὐτὸ οὐ κατέλαβεν.

.....

14. Καὶ ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν, καὶ

1. Ἀπ' ὅλα πρίν ὑπῆρχε ὁ Λόγος κι ὁ Λόγος ἤτανε μέ τό Θεό, κι ἦταν Θεός ὁ Λόγος.
2. Ἀπ' τήν ἀρχή ἦταν αὐτός μέ τό Θεό.
3. Τά πάντα δι' αὐτοῦ δημιουργήθηκαν κι ἀπ' ὅσα ἔγιναν τίποτα χωρίς αὐτόν δέν ἔγινε.
4. Αὐτός ἤτανε ἡ ζωή, καί ἦταν ἡ ζωή αὐτή τό φῶς γιά τούς ἀνθρώπους.
5. Τό φῶς αὐτό ἔλαμψε μέσα στοῦ κόσμου τό σκοτάδι, μά τό σκοτάδι δέν τό δέχτηκε.

.....

14. Ὁ Λόγος ἔγινε ἄνθρωπος κι ἔστησε τή σκηνή του ἀνά-

ἐθεασάμεθα τὴν δόξαν αὐτοῦ, δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ πατρός, πλήρης χάριτος καὶ ἀληθείας.

μεσά μας καί εἴδαμε τή θεϊκή του δόξα, τή δόξα πού ὁ μοναχογιός τήν ἔχει ἀπ' τόν Πατέρα, ἦρθε γεμάτος χάρη θεϊκή κι ἀλήθεια γιά μᾶς.

15. Ἰωάννης μαρτυρεῖ περὶ αὐτοῦ καὶ κέκραγε λέγων· οὗτος ἦν ὃν εἶπον, ὁ ὀπίσω μου ἐρχόμενος ἔμπροσθέν μου γέγονεν, ὅτι πρῶτός μου ἦν.

15. Ὁ Ἰωάννης εἶπε ἐπίσημα τή γνώμη του γι' αὐτόν καί τή διακήρυξε λέγοντας: Γι' αὐτόν ἦταν πού εἶπα, «ἐκεῖνος πού ἔρχεται ὕστερα ἀπό μένα εἶναι ἀνώτερός μου, γιατί ὑπῆρχε πρίν ἀπό μένα».

16. Καὶ ἐκ τοῦ πληρώματος αὐτοῦ ἡμεῖς πάντες ἐλάβομεν, καὶ χάριν ἀντὶ χάριτος·

16. Ἀπ' τό δικό του πλοῦτο πήραμε ὅλοι ἐμεῖς τή μιά δωρεά πάνω στήν ἄλλη.

17. ὅτι ὁ νόμος διὰ Μωϋσέως ἐδόθη, ἡ χάρις καὶ ἡ ἀλήθεια διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐγένετο.

17. Ὁ νόμος δόθηκε διά τοῦ Μωυσέως, ἡ χάρη ἡ θεϊκή ὅμως καί ἡ ἀλήθεια ἦρθε σ' ἐμᾶς διά τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

5) Πρὸς Γαλάτας δ΄ 4-7

Στήν περικοπή αὐτή ὁ ἀπόστολος Παῦλος ἐξηγεῖ τόν σκοπό τῆς ἐνανθρωπίσεως τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, ὅτι εἶναι ἡ υἱοθεσία μας ἀπό τόν ἐπουράνιο Θεό καί Πατέρα καί Πατέρα τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

4. ὅτε δὲ ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ, γενόμενον ἐκ γυναικός, γενόμενον ὑπὸ νόμον,

4. Ὅταν ὅμως ἔφτασε ἡ ὥρα πού εἶχε καθορίσει ὁ Θεός, ἀπέστειλε τόν Υἱό του. Γεννήθηκε ἀπό μιά γυναίκα καί ὑποτάχτηκε στό νόμο,

5. ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον ἐξαγοράσῃ, ἵνα τὴν υἱοθεσίαν ἀπολάβωμεν.

5. γιά νά ἐξαγοράσει αὐτούς πού ἦταν ὑπόδουλοι στό νόμο, γιά νά γίνουμε παιδιά τοῦ Θεοῦ.

6. Ὅτι δὲ ἐστε υἱοί, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸ Πνεῦμα τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν, κρᾶζον· ἀββᾶ ὁ πατήρ.

7. ὥστε οὐκέτι εἶ δοῦλος, ἀλλ' υἱός· εἰ δὲ υἱός, καὶ κληρονόμος Θεοῦ διὰ Χριστοῦ.

6. Κι ἐπειδή πραγματικά εἶστε παιδιά του, ὁ Θεός ἀπέστειλε τό Πνεῦμα τοῦ Υἱοῦ του στίς καρδιές μας, καί αὐτό φωνάζει: «Ἀββᾶ, Πατέρα μου!»
7. Συνεπῶς, δέν εἶσαι πιά δοῦλος, ἀλλά παιδί τοῦ Θεοῦ. Καί σάν παιδί του πού εἶσαι, θά γίνεις κληρονόμος του διά τοῦ Χριστοῦ.

6) Πρὸς Ἑβραίους β΄ 11-18

Στήν περικοπή αὐτή ὁ ἀπόστολος Παῦλος θεολογεῖ καί ἐξηγεῖ, ὅτι ὁ ἐνανθρωπίσας Υἱός καί Λόγος τοῦ Θεοῦ εἶναι γνήσιος, αὐθεντικός καί τέλειος ἄνθρωπος καί ὅτι ἐνανθρώπισε ὥστε μέ τόν θάνατό Του νά ἀπαλλάξει τούς ἀνθρώπους ἀπό τήν τυραννία τοῦ θανάτου.

11. ὅ τε γὰρ ἁγιάζων καὶ οἱ ἁγιαζόμενοι ἐξ ἑνὸς πάντες· δι' ἣν αἰτίαν οὐκ ἐπαισχύνεται ἀδελφοὺς αὐτοὺς καλεῖν,

12. λέγων· ἀπαγγελῶ τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ὑμνήσω σε·

13. καὶ πάλιν· ἐγὼ ἔσομαι πεποιθὼς ἐπ' αὐτῷ· καὶ πάλιν· ἰδοὺ ἐγὼ καὶ τὰ παιδία ἅ μοι ἔδωκεν ὁ Θεός.
14. ἐπεὶ οὖν τὰ παιδία κεκοινώνηκε σαρκὸς καὶ αἵματος, καὶ αὐτὸς παραπλησίως μετέ-

11. Ὅλοι ἔχουν τόν ἴδιο πατέρα: Καί αὐτός πού ἐξαγνίζει καί αὐτοί πού ἐξαγνίζονται. Γι' αὐτό καί δέν ντρέπεται ὁ Ἰησοῦς νά τούς ὀνομάζει ἀδέρφια.
12. Ὅπως λέει ἡ Γραφή: Θά διαλαλήσω στ' ἀδέρφια μου τό μεγαλεῖο σου, θά σέ ἐξυμνήσω μέσα στή συνάθροιση.
13. Καί ἀλλοῦ: Θά ἐμπιστευθῶ τόν ἑαυτό μου σ' αὐτόν. Καί συνεχίζει: Νά, ἐγώ καί τά παιδιά πού μοῦ 'δωσε ὁ Θεός.
14. Ἐπειδή λοιπόν «τά παιδιά» αὐτά ἦταν ἄνθρωποι, ἔγινε καί ὁ Ἰησοῦς ἄνθρω-

σχε τῶν αὐτῶν, ἵνα διὰ τοῦ θανάτου καταργήσῃ τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, τοῦτ' ἔστι τὸν διάβολον,
15. καὶ ἀπαλλάξῃ τούτους, ὅσοι φόβῳ θανάτου διὰ παντὸς τοῦ ζῆν ἔνοχοι ἦσαν δουλείας.

16. οὐ γὰρ δήπου ἀγγέλων ἐπιλαμβάνεται, ἀλλὰ σπέρματος Ἀβραὰμ ἐπιλαμβάνεται.

17. ὅθεν ὤφειλε κατὰ πάντα τοῖς ἀδελφοῖς ὁμοιωθῆναι, ἵνα ἐλεήμων γένηται καὶ πιστὸς ἀρχιερεὺς τὰ πρὸς τὸν Θεόν, εἰς τὸ ἱλάσκεσθαι τὰς ἁμαρτίας τοῦ λαοῦ.

18. ἐν ᾧ γὰρ πέπονθεν αὐτὸς πειρασθείς, δύναται τοῖς πειραζομένοις βοηθῆσαι.

πος, γιά νά καταργήσει μέ τό θάνατό του αὐτόν πού ἐξουσίαζε τό θάνατο, δηλαδή τό διάβολο.
15. Μ' αὐτόν τόν τρόπο ἀπελευθέρωσε ὅσους ὁ φόβος τοῦ θανάτου τούς εἶχε καταδικάσει νά εἶναι δοῦλοι σ' ὅλη τους τή ζωή.
16. Εἶναι φανερό ὅτι δέν ἔρχεται νά βοηθήσει ἀγγέλους, ἀλλά τούς ἀπογόνους τοῦ Ἀβραάμ.
17. Ἔπρεπε λοιπόν νά γίνει σέ ὅλα ὅμοιος μέ τ' ἀδέρφια του, ὥστε νά εἶναι σπλαχνικός καί πιστός ἀρχιερέας στήν ὑπηρεσία τοῦ Θεοῦ, ὥστε νά συγχωρηθοῦν οἱ ἁμαρτίες τοῦ λαοῦ.
18. Ἔτσι, ἐπειδή ὁ ἴδιος ὑπέφερε καί δοκιμάστηκε, μπορεῖ τώρα νά βοηθήσει αὐτούς πού δοκιμάζονται.

Β΄
Χριστός ἐπί γῆς

Ὁ Ἰησοῦς Χριστός *«τὸ φῶς τοῦ κόσμου»* (Ἰωάννου η΄ 12 καί ιβ΄ 46) γεννήθηκε μέσα στό σκοτάδι τῆς βαθειᾶς νύχτας ὅπως μᾶς πληροφορῆ ὁ ἱερός συγγραφεύς πού φαίνεται ὅτι εἶχε πληροφορίες γιά τό γεγονός ἀπό τήν Μητέρα τοῦ Κυρίου μας, ἡ ὁποία ἀσφαλῶς εἶπε στούς Ἀποστόλους τά συμβάντα τῆς γεννήσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ πού ἐκεῖνοι δέν ἐγνώριζαν ἄμεσα.

«Καὶ ποιμένες ἦσαν ἐν τῇ χώρᾳ τῇ αὐτῇ ἀγραυλοῦντες καὶ

φυλάσσοντες φυλακὰς τῆς νυκτὸς ἐπὶ τὴν ποίμνην αὐτῶν» (Λουκᾶ β΄ 8).

[δηλ.: *«Στήν περιοχή ἐκείνη βρίσκονταν βοσκοί πού ἔμεναν στό ὕπαιθρο και φύλαγαν βάρδιες τή νύχτα γιά τό κοπάδι τους»*].

Ὅταν γεννήθηκε ὁ Κύριος μας ἦταν σκοτάδι φυσικό. Ἰδιαίτερα ὅμως ἦταν σκοτάδι πνευματικό, ὅπως περιγράφεται ἀπό τήν ἁγία Γραφή *«ὁ λαὸς ὁ καθήμενος ἐν σκότει εἶδε φῶς μέγα καὶ τοῖς καθημένοις ἐν χώρᾳ καὶ σκιᾷ θανάτου φῶς ἀνέτειλεν αὐτοῖς»*. (Ματθαίου δ΄ 16).

[δηλ.: *«ὁ λαός πού κατοικεῖ στό σκοτάδι εἶδε φῶς δυνατό, καί γιά ὅσους μένουν στή χώρα πού τή σκιάζει ὁ θάνατος, ἀνέτειλε ἕνα φῶς γιά χάρη τους»*].

Οἱ Ἰουδαῖοι πνευματικοί καί θρησκευτικοί ἡγέτες ἀγκυλωμένοι ἀπό τόν δογματισμό καί τό φανατισμό εἶχαν γίνει *«ὁδηγοὶ τυφλοί»* (Ματθαίου κγ΄ 16) τοῦ Ἰουδαϊκοῦ λαοῦ. Οἱ ἐλπίδες εἶχαν μαραθεῖ στίς καρδιές τῶν ἀνθρώπων *«ὅτι ἦσαν ἐκλελυμένοι καὶ ἐῤῥιμμένοι ὡς πρόβατα μὴ ἔχοντα ποιμένα»* (Ματθαίου θ΄ 36).

[δηλ.: *«γιατί ἦταν ταλαιπωρημένοι καί ἐγκαταλειμμένοι σάν πρόβατα πού δέν ἔχουν ποιμένα»*].

Ἐκείνη τήν νύχτα στή Βηθλεέμ ἦλθε γιά ὅλους τούς ἀνθρώπους μιά μοναδική *«ἀνατολὴ ἐξ ὕψους»* (Λουκᾶ α΄ 78) [δηλ. *«ἕνα φῶς ἀπό ψηλά»*].

Θά σχολιάσουμε μέ συντομία τίς πληροφορίες πού ἀναφέρει ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ:

1. Τήν προετοιμασία τῆς ἐλεύσεως

Πρίν ὀκτώ περίπου αἰῶνες ἀπό τήν γέννησι τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ:

α) Ὁ προφήτης Μιχαίας (προεφήτευσε ἀπό τό 750 μέχρι τό 698 π.Χ.) εἶχε ἀναγγείλει πώς ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ, ὁ Μεσσίας θά γεννιόταν στή Βηθλεέμ, πού θά γινόταν ἀπ' αὐτό τό γεγονός ξακουστή ἄν καί ἦτο μικρή καί ἄσημη πολίχνη μεταξύ τῶν πόλεων τῆς Ἰουδαίας:

«καὶ σύ, Βηθλεέμ, οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ, ὀλιγοστὸς εἶ τοῦ εἶναι ἐν χιλιάσιν Ἰούδα· ἐκ σοῦ μοι ἐξελεύσεται τοῦ εἶναι εἰς ἄρχοντα ἐν τῷ Ἰσραήλ, καὶ αἱ ἔξοδοι αὐτοῦ ἀπ' ἀρχῆς ἐξ ἡμερῶν αἰῶνος. διὰ τοῦτο δώσει αὐτοὺς ἕως καιροῦ τικτούσης τέξεται, καὶ οἱ ἐπίλοιποι τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ ἐπιστρέψουσιν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ. καὶ στήσεται καὶ ὄψεται καὶ ποιμανεῖ τὸ ποίμνιον αὐτοῦ ἐν ἰσχύϊ Κύριος, καὶ ἐν τῇ δόξῃ ὀνόματος Κυρίου Θεοῦ αὐτῶν ὑπάρξουσι, διότι νῦν μεγαλυνθήσονται ἕως ἄκρων τῆς γῆς καὶ ἔσται αὕτη εἰρήνη» (Μιχαίου ε΄ 1-3).

[δηλ.: *«ἀπό ἐσένα Βηθλεέμ, πόλη τῆς περιοχῆς ὅπου κατοικεῖ ἡ συγγένεια Ἐφραθᾶ, ἄν καί εἶσαι μιά ἀπό τίς πιό μικρές πόλεις τοῦ Ἰούδα, ἐγώ θά κάνω νά προέλθει ἐκεῖνος πού θά γίνει ἄρχοντας τοῦ Ἰσραήλ. Ἡ καταγωγή του εἶναι πολύ παλιά· ἀνάγεται στίς ἀρχαῖες ἡμέρες. Ἐγώ ὁ Κύριος θά παραδώσω τό λαό μου στούς ἐχθρούς του, ὡσότου μιά γυναῖκα γεννήσει τό ἀναμενόμενο παιδί. Τότε αὐτοί πού θά ζοῦν ἀκόμα στήν αἰχαλωσία θά ἐπιστρέψουν καί θά ἑνωθοῦν μέ τούς ἄλλους Ἰσραηλίτες. Ὅταν ἔρθει ἐκεῖνος, θά τούς ὁδηγήσει καί θά τούς προστατέψει μέ τήν δύναμη μου, μέ τήν μεγαλειώδη παρουσία τοῦ ἴδιου τοῦ Θεοῦ του. Θά ζήσουν μέ ἀσφάλεια, γιατί ὅλοι οἱ λαοί τῆς γῆς θ' ἀναγνωρίσουν τή μεγαλωσύνη του. Αὐτός θά φέρει τήν εἰρήνη»*].

β) Ὁ Προφήτης Ἡσαΐας. (προεφήτευσε περίπου ἀπό τό 760 ἕως τοῦ 700 π.Χ.) εἶχε ἀναγγείλει ὅτι τόν Μεσσία δηλαδή τόν Χριστό θά γεννοῦσε μητέρα παρθένος: *«διὰ τοῦτο δώσει Κύριος αὐτὸς ὑμῖν σημεῖον· ἰδοὺ ἡ παρθένος ἐν γαστρὶ ἕξει, καὶ τέξεται υἱόν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουήλ»* (Ησαΐου ζ΄ 14).

[δηλ.: *«Γι' αὐτό ὁ ἴδιος ὁ Κύριος θά σᾶς δώσει ἕνα σημεῖο: ἡ παρθένος θά συλλάβει καί θά γεννήσει γιό, ὁ ὁποῖος θά ὀνομαστεῖ Ἐμμανουήλ»*].

Τό διάταγμα τοῦ Ρωμαίου αὐτοκράτορα Ὀκταβιανοῦ Αὐγούστου (31 π.Χ. - 14 μ.Χ.) *«ἀπογράφεσθαι πᾶσαν τὴν οἰκουμένην»* (Λουκᾶ β΄ 1). [δηλ.: *«νά ἀπογραφτεῖ ὅλη ἡ οἰκουμένη»*] συνέδραμε γιά τήν ἐκπλήρωση τῆς προφητείας κατά τόν ἀποστολικό λόγο *«ὅτε δὲ ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἐξαπέ-*

στειλεν ὁ Θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ, γενόμενον ἐκ γυναικός, γενόμενον ὑπὸ νόμον, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον ἐξαγοράσῃ, ἵνα τὴν υἱοθεσίαν ἀπολάβωμεν» (Πρός Γαλάτας δ΄ 4-5).

[δηλ.: *«Ὅταν ὅμως ἔφτασε ἡ ὥρα πού εἶχε καθορίσει ὁ Θεός, ἀπέστειλλε τόν Υἱό του. Γεννήθηκε ἀπό μιά γυναίκα καί ὑποτάχθηκε στό νόμο, γιά νά ἐξαγοράσει αὐτούς πού ἦταν ὑπόδουλοι στό νόμο, γιά νά γίνουμε παιδιά τοῦ Θεοῦ»*].

Αὐτό τό διάταγμα ὁδήγησε τήν Παρθένο Μαρία καί τόν Ἰωσήφ στήν Βηθλεέμ.

«Καὶ ἐπορεύοντο πάντες ἀπογράφεσθαι, ἕκαστος εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν. ἀνέβη δὲ καὶ Ἰωσὴφ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἐκ πόλεως Ναζαρὲτ εἰς τὴν Ἰουδαίαν εἰς πόλιν Δαυΐδ, ἥτις καλεῖται Βηθλεέμ, διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν ἐξ οἴκου καὶ πατριᾶς Δαυΐδ, ἀπογράψασθαι σὺν Μαριὰμ τῇ μεμνηστευμένῃ αὐτῷ γυναικί, οὔσῃ ἐγκύῳ» (Λουκᾶ β΄ 3-5).

[δηλ.: *«Ὅλοι πήγαιναν, λοιπόν, νά ἀπογραφτοῦν, καθένας στόν τόπο τῆς καταγωγῆς του. Ἀνέβηκε κι ὁ Ἰωσήφ ἀπὸ τή Ναζαρέτ, πόλη τῆς Γαλιλαίας, στὴν Ἰουδαία, γιά νά ἀπογραφτεῖ στήν πόλη Δαβίδ, πού ὀνομάζεται Βηθλεέμ, γιατί καταγόταν ἀπό τήν οἰκογένεια καί τή γενιά τοῦ Δαβίδ. Εἶχε μαζί του καί τή Μαριάμ, τή μνηστή του, ἡ ὁποία ἦταν ἔγκυος»*].

Τό συμπέρασμα εἶναι ὅτι **οἱ καιροί μας εὑρίσκονται στά χέρια τοῦ Θεοῦ. Ἡ ἱστορία ἐκπληρώνει τά σχέδια τοῦ Θεοῦ.**

2. Τήν ἄφιξη τοῦ Σωτῆρος

Ὁ Εὐαγγελιστής Λουκᾶς μᾶς γράφει στό Εὐαγγέλιό του ὅτι *«ἐγένετο δὲ ἐν τῷ εἶναι αὐτοὺς ἐκεῖ ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ τεκεῖν αὐτήν, καὶ ἔτεκε τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον, καὶ ἐσπαργάνωσεν αὐτὸν καὶ ἀνέκλινεν αὐτὸν ἐν τῇ φάτνῃ, διότι οὐκ ἦν αὐτοῖς τόπος ἐν τῷ καταλύματι»* (Λουκᾶ β΄ 6-7).

[δηλ.: *«Τόν καιρό πού αὐτοί ἦταν ἐκεῖ, ἦρθε ἡ ὥρα τῆς Μαριάμ νά γεννήσει, καί γέννησε τόν γιό της τόν πρωτότοκο. Τόν σπαργάνωσε καί τόν ξάπλωσε σέ ἕνα παχνί, γιατί δέν βρῆκαν μέρος στό πανδοχεῖο»*].

Ὁ αἰώνιος Θεός γεννήθηκε στό στάβλο καί ἀνακλίθηκε στή φάτνη. Ἡ ἁγία Γραφή ἐξηγεῖ ὅτι αὐτό συνέβη, ἐπειδή δέν ὑπῆρχε γι' αὐτούς τόπος στό κατάλυμα πού διέμεναν. Ἡ κένωση τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ εἶναι ἐνέργεια ἀγάπης πρός τούς ἀνθρώπους γιά νά μᾶς διδάξει μέ τήν ζωή Του ὡς ἀρίστη ὁδό φρονήματος καί συμπεριφορᾶς τήν ταπείνωση.

Ἡ ἔμφαση στό λόγο τοῦ Θεοῦ εὑρίσκεται στό *«δι' αὐτούς»*· ὅτι δέν ὑπῆρχε τόπος γι' αὐτούς στό κατάλυμά τους.

Τότε καί τώρα στίς καρδιές τῶν ἀνθρώπων ὑπάρχει τόπος γιά χίλια πράγματα. Ὄχι ὅμως γιά τόν Χριστό.

Κι ὅμως ὁ Κύριος ζητεῖ νά ἔχει τήν ἀποκλειστικότητα στή ζωή μας καί στίς προτιμήσεις μας. Οὔτε τελευταῖος, οὔτε δεύτερος θέλει νά εἶναι. Πολλοί τόν ἀπέβαλαν τελείως ἀπό τήν κλίμακα *«τῶν ἀξιῶν»* τῆς ζωῆς τους. Τόν ἀπώθησαν ἀπ' τήν δημόσια ζωή. Τόν ἀπωθοῦν καί ἀπό τήν προσωπική ζωή τους.

Σήμερα οἱ ψυχές εἶναι γεμᾶτες ἀπό ὅ,τι δήποτε *«ὁ δὲ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἔχει ποῦ τὴν κεφαλὴν κλίνῃ»* (Ματθαίου η' 20) [δηλ.: *«ὁ Υἱός ὅμως τοῦ Ἀνθρώπου δέν ἔχει ποῦ νά γείρει τό κεφάλι»*].

Γιατί; Ἐπειδή *«εἰς τὰ ἴδια ἦλθε, καὶ οἱ ἴδιοι αὐτὸν οὐ παρέλαβον»* (Ἰωάννου α' 11) [δηλ.: *«ἦρθε στόν τόπο τό δικό του, καί οἱ δικοί του δὲν τόν δέχτηκαν»*].

Ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ γεννήθηκε στό στάβλο ἐπειδή δέν ὑπῆρχε χῶρος στό κατάλυμα πού ἔμεναν ἡ μητέρα Του καί ὁ Ἰωσήφ. Στή ζωή μας καί στήν καρδιά μας ὑπάρχει χῶρος γιά τόν Χριστό;

3. Τήν ἀγγελία τῆς γεννήσεως

Ὅσο φτωχή καί ταπεινή ἦταν ἡ γέννηση τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, μᾶλλον ἡ ἀνθρώπινη ὑποδοχή, τόσο ἔνδοξη ἡ οὐράνια ἀγγελία τῆς ἀφίξεώς Του.

Ἡ ἄφιξη τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀναγγέλθηκε στούς ποιμένες ἀπό τόν *«ἄγγελο Κυρίου»* καί μέσα στή *«δόξα Κυρίου»* πού ἔλαμψε γύρω στούς ποιμένες (Λουκᾶ β' 8-12).

Ἰδού λοιπόν μιά ἅγια ἐπιθυμία καί εὐχή γιά τά Χριστούγεννα: ἡ θεϊκή λάμψη πού περιέβαλε τούς ποιμένες νά φωτίσει

καί τήν δική μας ζωή καί τήν δική μας καρδιά καί τόν δικό μας νοῦ.

Σέ μιά ἄλλη περίπτωσι πού κι ἄλλοι σκεπάστηκαν ἀπ' τήν δόξα Κυρίου ὁμολόγησαν *«καλόν ἐστιν ἡμᾶς ὧδε εἶναι»* (Ματθαίου ιζ' 4). [δηλ.: *«Κύριε, εἶναι ὡραία νά μείνουμε ἐδῶ»*].

Αὐτή ἡ δόξα Κυρίου περιβάλλει ὅσους δέχονται μέσα τους Αὐτόν

πού *«ἑαυτὸν ἐκένωσε μορφὴν δούλου λαβών»* (Πρός Φιλιππησίους β' 7). [δηλ.: *«τά ἀπαρνήθηκε ὅλα, πῆρε μορφή δούλου»*]

πού *«δι' ὑμᾶς ἐπτώχευσε πλούσιος ὤν, ἵνα ὑμεῖς τῇ ἐκείνου πτωχείᾳ πλουτήσητε»* (Πρός Κορινθίους Β' η' 9). [δηλ.: *«ἦταν πλούσιος κι ἔγινε γιά χάρη σας φτωχός, γιά νά μπορέσετε ἐσεῖς νά πλουτίσετε μέ τή φτώχεια ἐκείνου»*]

πού *«σὰρξ ἐγένετο καὶ ἐσκήνωσεν ἐν' ἡμῖν»* ('Ιωάννου α' 14). [δηλ.: *«ὁ Λόγος ἔγινε ἄνθρωπος κι ἔστησε τή σκηνή του ἀνάμεσά μας»*].

4. Τήν συνοδεία Του

Τήν ὥρα πού γεννήθηκε ὁ Κύριος τῆς δόξας ὡς ἄνθρωπος ἡ γῆ κοιμόταν. Ὁ οὐράνιος ὅμως κόσμος ἔψαλλε. *«Καὶ ἐξαίφνης ἐγένετο σὺν τῷ ἀγγέλῳ πλῆθος στρατιᾶς οὐρανίου αἰνούντων τὸν Θεὸν καὶ λεγόντων· δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκίᾳ»* (Λουκᾶ β' 13-14).

[δηλ.: *«Ξαφνικά, κοντά στόν ἄγγελο, παρουσιάστηκε ἕνα πλῆθος ἀπ' τήν οὐράνια στρατιά τῶν ἀγγέλων, οἱ ὁποῖοι ὑμνοῦσαν τό Θεό καί ἔλεγαν: Δόξα στόν Ὕψιστο Θεό καί εἰρήνη στή γῆ, ἀγάπη καί σωτηρία γιά τούς ἀνθρώπους!»*].

Ὁ οὐρανός Τόν λάτρευε καί Τόν δοξολογοῦσε γιά τό θαυμαστό ἔργο πού ἦλθε νά ἐπιτελέσει στή γῆ. Τόν ὑμνοῦσε γιά τίς ψυχές πού θά ἐσώζοντο ἀφοῦ *«χαρὰ ἔσται ἐν τῷ οὐρανῷ ἐπὶ ἑνὶ ἁμαρτωλῷ μετανοοῦντι»* (Λουκᾶ ιε' 7, 10). [δηλ.: *«Τό ἴδιο χαρά θά γίνει στόν οὐρανό γιά τήν μετάνοια ἑνός ἁμαρτωλοῦ»*].

Οἱ ἴδιοι Ἄγγελοι εἶναι ἕτοιμοι καί πρόθυμοι νά ψάλουν μέ τίς χριστουγεννιάτικες ἅρπες τους καί νά χαροῦν καί γιά τήν δική μας σωτηρία.

5. Ἡ ἀναζήτησή Του

Ὅταν ἄκουσαν οἱ ποιμένες τό μήνυμα τῆς γέννησής Του α) ἀποφάσισαν νά ἐξετάσουν την πληροφορία καί β) πῆγαν μέ σπουδή. *«καὶ ἐγένετο ὡς ἀπῆλθον ἀπ' αὐτῶν εἰς τὸν οὐρανὸν οἱ ἄγγελοι, καὶ οἱ ἄνθρωποι οἱ ποιμένες εἶπον πρὸς ἀλλήλους· διέλθωμεν δὴ ἕως Βηθλεὲμ καὶ ἴδωμεν τὸ ῥῆμα τοῦτο τὸ γεγονός, ὃ ὁ Κύριος ἐγνώρισεν ἡμῖν. καὶ ἦλθον σπεύσαντες»* (Λουκᾶ β' 15-16).

[δηλ.: *«Ὅταν οἱ ἄγγελοι ἔφυγαν στόν οὐρανό, οἱ βοσκοί εἶπαν μεταξύ τους: Ἄς πᾶμε λοιπόν ὡς τή Βηθλεέμ νά δοῦμε αὐτά πού ἔγιναν καί πού μᾶς ἔκανε γνωστά ὁ Κύριος. Τρέχοντας ἦρθαν καί βρῆκαν τή Μαριάμ καί τόν Ἰωσήφ, καί τό βρέφος ξαπλωμένο στό παχνί»*].

Καί οἱ μάγοι ἐξ Ἀνατολῶν ἦλθαν νά Τόν προσκυνήσουν.

«Τοῦ δὲ Ἰησοῦ γεννηθέντος ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας ἐν ἡμέραις Ἡρῴδου τοῦ βασιλέως, ἰδοὺ μάγοι ἀπὸ ἀνατολῶν παρεγένοντο εἰς Ἱεροσόλυμα λέγοντες· ποῦ ἐστιν ὁ τεχθεὶς βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; εἴδομεν γὰρ αὐτοῦ τὸν ἀστέρα ἐν τῇ ἀνατολῇ καὶ ἤλθομεν προσκυνῆσαι αὐτῷ» (Ματθαίου β' 1-2).

[δηλ.: *«Ὅταν γεννήθηκε ὁ Ἰησοῦς στή Βηθλεέμ τῆς Ἰουδαίας, στά χρόνια τοῦ βασιλιά Ἡρώδη, ἔφτασαν στά Ἱεροσόλυμα σοφοί μάγοι ἀπό τήν Ἀνατολή καί ρωτούσαν: Ποῦ εἶναι ὁ νεογέννητος βασιλιάς τῶν Ἰουδαίων; Εἴδαμε ν' ἀνατέλλει τό ἄστρο του καὶ ἤρθαμε νὰ τὸν προσκυνήσουμε»*].

Σήμερα πολλοί οὔτε ἀναζητοῦν τόν Κύριο οὔτε πιστεύουν σ' Αὐτόν.

Οἱ ποιμένες καί οἱ Μάγοι ὅμως ἐπειδή πίστεψαν εἶδαν τόν Κύριον τῆς δόξης.

Στό ἀνθρώπινο αἴτημα *«νά δῶ γιά νά πιστέψω»* ὁ Θεός ἀπαντᾶ ἀντιστρόφως *«ἐὰν πιστεύσῃς, ὄψει τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ»* (Ἰωάννου ια' 40) [δηλ.: *«ἄν πιστέψεις, θά δεῖς τή δύναμη τοῦ Θεοῦ»*].

6. Τήν διακήρυξη

Οἱ ἀγρυπνοῦσες ψυχές τῶν ποιμένων ἀμέσως ἐπείσθηκαν γιά τά συμβάντα, ὅπως τούς τά εἶχεν διαμηνύσει ὁ Ἄγγελος Κυρίου. Πίστεψαν καί διεκήρυξαν. *«Ἰδόντες δὲ διεγνώρισαν περὶ τοῦ ῥήματος τοῦ λαληθέντος αὐτοῖς περὶ τοῦ παιδίου τούτου»* (Λουκᾶ β΄ 17) [δηλ.: *«ὅταν τούς εἶδαν, τούς διηγήθηκαν τά λόγια πού τούς εἶπε ὁ ἄγγελος γι' αὐτό τό παιδί»*].

Ἡ ἄγρυπνη συνείδησί τους καί ἡ προσωπική ἐμπειρία τους ἦσαν ἀρκετές γιά νά συμφωνήσουν μέ τήν πληροφορία τοῦ Ἀγγέλου τοῦ Κυρίου.

«Ἰδοὺ γὰρ εὐαγγελίζομαι ὑμῖν χαρὰν μεγάλην, ἥτις ἔσται παντὶ τῷ λαῷ, ὅτι ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον σωτήρ, ὅς ἐστι Χριστὸς Κύριος, ἐν πόλει Δαυΐδ» (Λουκᾶ β΄ 10-11).

[δηλ.: *«σᾶς φέρνω ἕνα χαρμόσυνο ἄγγελμα, πού θά γεμίσει μέ χαρά μεγάλη ὅλο τόν κόσμο: σήμερα, στήν πόλη τοῦ Δαβίδ γεννήθηκε γιά χάρη σας Σωτῆρας, κι αὐτός εἶναι ὁ Χριστός, ὁ Κύριος»*].

Ὁ καθένας μας πρέπει νά ἐρευνήσει, ἐάν ὁ ἴδιος γεύεται τή χαρά τῆς λυτρώσεως πού προσφέρθηκε *«παντί τῷ λαῷ»* κατά τό μήνυμα τοῦ Ἀγγέλου στούς ποιμένες, ἐάν ἀνήκει σ' αὐτό τό *«παντί τῷ λαῷ»*, καί ἐάν ἡ χαρά του μεταβάλλεται σέ κήρυγμα καί μήνυμα ἐλπίδας - σωτηρίας καί γιά τούς ἄλλους ὅπως ἔκαμαν οἱ ποιμένες.

7. Τήν δοξολογία

Ἡ χαρά τῶν Χριστουγέννων ἔγκειται στό ἐάν ὁ Χριστός ἔλθει νά κατοικήσει μέσα μας κατά τήν ὑπόσχεσή του. *«Ἐάν τις ἀγαπᾷ με, τὸν λόγον μου τηρήσει, καὶ ὁ πατήρ μου ἀγαπήσει αὐτόν, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐλευσόμεθα καὶ μονὴν παρ' αὐτῷ ποιήσομεν»* (Ἰωάννου ιδ΄ 23).

[δηλ.: *«Ὅποιος μέ ἀγαπάει, θά τηρήσει τό λόγο μου. Κι ὁ Πατέρας μου θά τόν ἀγαπήσει, καί θά ἔρθουμε σέ αὐτόν καί θά κατοικήσουμε μαζί του»*].

«Ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα καὶ πίνων μου τὸ αἷμα ἐν ἐμοὶ μένει, κἀγὼ ἐν αὐτῷ» (Ἰωάννου στ΄ 56).

[δηλ.: *«Ἐκεῖνος πού τρώει τή σάρκα μου καί πίνει τό αἷμα μου εἶναι ἑνωμένος μαζί μου, κι ἐγώ μ' αὐτόν»*].

Θά εἶναι γνήσια χαρά ἄν ὅπως οἱ Ποιμένες κι ἐμεῖς.

α - Ἀκούσουμε τήν εἴδηση.

β - Πιστέψουμε στά γεγονότα.

γ - Ὑπακούσουμε στίς οὐράνιες προτροπές.

δ - Δεχθοῦμε τήν σωτηρία πού μᾶς χαρίσθηκε.

ε - Ὁμολογήσουμε τήν πίστι μας.

στ - Τηρήσουμε τίς ἐντολές τοῦ Λυτρωτοῦ μας.

ζ - Ζήσουμε *«ἐν Χριστῷ»* στήν Ἐκκλησία. Ἡ ἕνωση μέ τό Χριστό πραγματοποιεῖται μέ τά ἅγια μυστήρια.

Τότε *«ὑπέστρεψαν οἱ ποιμένες δοξάζοντες καὶ αἰνοῦντες τὸν Θεὸν ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἤκουσαν καὶ εἶδον καθὼς ἐλαλήθη πρὸς αὐτούς»* (Λουκᾶ β΄ 20).

[δηλ.: *«Οἱ βοσκοὶ γύρισαν πίσω δοξάζοντας καί ὑμνῶντας τό Θεό γιά ὅλα ὅσα ἄκουσαν καί εἶδαν· ἦταν ὅλα ὅπως τούς εἶχαν εἰπωθεῖ»*].

Κι ἐμεῖς θά ἐπιστρέφουμε στόν πνευματικό ἀγῶνα τῆς ζωῆς μας ἀφοῦ δοξολογήσουμε πρῶτα μαζί μέ τούς ἀδελφούς μας στήν ἐκκλησιαστική σύναξη τόν σαρκωθέντα Υἱό τοῦ Θεοῦ ἔχοντες μαζί μας τόν Κύριο καί Θεό μας, ὅπως ὑποσχέθηκε: *«Ἰδοὺ ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμὶ πάσας τὰς ἡμέρας ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος. Ἀμήν».* (Ματθαίου κη΄ 20).



